

POLSKI

FILATELISTA

Miesięcznik ilustrowany poświęcony wyłącznie wiadomościom zbierania i poznawania znaczków pocztowych (marek), całosci pocztowych i stempli.

Prenumerata

wraz z przesyłką wynosi w Austrii, Węgrzech i Bośni rocznie 3 Korony (1 złr. 50 ct.)
 w Rosyi . . . 1 Rubel 50 k.
 w Niemczech 3 Marki
 w Anglii . . . 3 Schil. 3 p.
 we Włoszech 4 Liry
 we Francyi . 4 Franki
 w Ameryce . 75 Cents.

Numer pojedynczy kosztuje 30 groszy (15 ct.)

Ogłoszenia :

cała (1) strona . . 18 Koron.
 pół ($\frac{1}{2}$) strony . . 10 "
 ćwierć ($\frac{1}{4}$) strony. 6 "
 3 Szpaltowy wiersz 16 groszy.
 Każdy prenumerator ma 4 wiersze ogłoszenia na rok darmo
Prenumeratę można przysyłać w markach pocztowych, kursujących, nieużywanych.

PRENUMERATE PRZYJMUJĄ :

W Austrii wszystkie c. k. urzęda pocztowe Nr. 116, Kraków: Agencja dzienników Salomonowej i Hopcasa; Księgarnia Zwolińskiego i Sp. Lwów: Biuro Plona, Karola Ludwika 9. Wiedeń: E. Karczewski XVIII/2 Gersthof. Praga: F. Bartel, Żytunia ul. Nr. 34. Tryjest: Leopold Pollak. — Rosya: Warszawa: Z Regulski, Krakow. przed. 64; księg. C. Wilanowski, Nowy świat 7. Łódź: księg. L. Fischer. — Belgia: Gand. Union Timbrophile d'echanges. — Szwajcaryca: Morges 4 Rue de Jura, J. Jaquier. — Bułgaria Sofia: Stanisław Lubicz. — Francya: Paryż: S. Singer, rue Chateaudun 58. — Anglia: Gambridge: J. Knaster, 24 Green Street. — Niemcy: Poznań ul. Wierzowa 1, E. T. Dutkiewicz. — Turcyca: Konstantynopol: J. Tchakidji 5 Zinjirli-Han. — Australia: Wiktorya, M. Apolda. — Ameryka: Flemington: New Jersey H. E. Deats; New Jork 15 First Avenue Ph. Heinsberger. Rumunia: Bukarest: W. A. Bielecki, Strada Iconei 60. Dania: Roskilde E. Barday, Anonce Bureau. — Costa Rica: San José, Aqueleo Echeverria.

Właściciel, Wydawca i Redaktor :

M. M. Urbański, Kraków, ul. Tomasza 15.

Adres do Redakcyi lub Administracyi :
 „Polski Filatelista“, Kraków (Austria).

Zamiejscowi członkowie Klubu Filatelistów w Krakowie, otrzymują Polskiego Filatelistę bezpłatnie.

Dr. ALFRED MOSCHKAU.

Chcąc działać w pewnym specjalnym kierunku, trzeba mieć do tego zamiłowanie, umysł bystry, jako też pilność i wytrwałość. Jeżeli do tego jeszcze przyłączy się prawdziwe zrozumienie sztuki i natury, to można być przekonanym, że te żywioły w każdym kierunku, w którymkolwiek zostaną użyte, dokonają niejednej trwałej i wartościowej pracy.

Wszystkie te powyżej wymienione przymioty odnaleźć można w Dr. Alfredzie Moschkau. Można by go właściwie nazwać dzieckiem szczęścia. Umiał pozbyć się wszelkich smutków i pesymizmu właściwego dzisiejszym ludziom i z zapałem poświęcił się rozlicznym czynnościom. Obecnie żyje w rodzinnym kraju, zbiera historyczne ojczyste wspomnienia, ożywia je gorącym duchem poezji i rozsyła po świecie, by zjednać miłość dla swej niemieckiej ojczyzny. Oprócz tego działa wiele dla filatelii i zasłużył się bardzo w tym względzie.

A. Moschkau jest synem weterynarza. Urodził się w r. 1848 w Lausitz, po matce, która przed zamążpójściem była członkiem królewskiej nadwornej Opery w Dreźnie, odziedziczył widocznie ową ogromną chęć do fantazywania, którą tak głęboko jest przejęty. Początkowo przeznaczano go do handlu, ale wkrótce zaczął studyować nauki przyrodnicze i otrzymał w 1873 stopień doktora filozofii. W r. 1879 „Das freie deutsche Hochstift“ uwzględniając jego zasługi na polu historii, piśmiennictwa i ekonomii, mianowało go mistrzem i swym honorowym członkiem. Skutkiem swej działalności dziennikarskiej mieszkał kolejno w Dreźnie, Lipsku i Wiedniu.

Od r. 1881 zamieszkuje Moschkau rozkoszną posiadłość na klasztornej górze Oybin w okolicy Zittau i tu letnie miesiące poświęca ugruntowaniu historycznego muzeum ruin Oybińskich.

Z pośród rozlicznych jego prac literackich pisał bowiem poezye, dzieła me-

dyczne, literackie, naturalno-historyczne i poświęcone sztuce — zajmując nas przede wszystkim jego działalność filatelistyczną, w której okazał się bardzo płodnym. On pierwszy w Niemczech wykażał bezcelowość zbierania znaczków bez pewnego porządku i nadał temu sportowi pewną naukową cechę. Tu wymienić musimy na czele prace „Die Wasserzeichen der Briefmarken nebst einer Geschichte der Briefmarken und des Sammelwesens,“ następnie „Handbuch für Essaisammler“ (obie te książki doczekały się w paru latach czterech wydań), a wreszcie znaną ogólnie pracę: „Handbuch für Briefmarkenkunde“. (Podręcznik dla zbieraczy marek pocztowych).

Niezliczoną jest ilość prac, które umieścił w rozmaitych niemieckich pismach filatelistycznych, wszystkie razem zebrane stanowią całą treść filatelii. Od lat najmłodszych był gorliwym zbieraczem i do tej chwili posiadał ogromny zbiór, który jest podstawą Albumu Schaubecka i Katalogu; w ten sposób pierwszy wskazał filatelii stałe drogi, jakimi iść winna.

Z pośród odznaczeń, które mu udzielono, należy przede wszystkim wspom-

nieć medal, jakim go obdarzył w 1890 król Albert Saski. „Société française de Timbrologie“ w Paryżu udzieliło mu w r. 1878 dyplom honorowy.

Od 1 stycznia 1893 jest on redaktorem „Filatelisty“. 15-go października r. 1894 obchodził 25-letni Jubileusz swej działalności filatelistycznej, a 1 stycznia b. r. upłynął taki sam czas, odkąd jest czynnym jako filatelistyczny redaktor-specjalista. Z dumą i radością przesyłały pracowitemu weteranowi filatelii najserdeczniejsze życzenia szczęścia. Oby był sobie i nam ku radości, a filatelii na pożytek, jak najdłużej czynnym, w ten sam sposób jak dotychczas.

Czy warto zbierać nowodruki?

przez

WIKTORA SUPPANTSCHITSCH'A

c. k. nadradcę sądu w Gracu.

(Ciąg dalszy).

Wiadomem jest, że z niektórych marek egzystują tylko kilka, kilkanaście, kilkadziesiąt lub paraset sztuk — zatem

O wynalazku pisania u starożytnych

opracowane przez M. M. U.

(Ciąg dalszy).

IV.

Wydoskonalenie pism cechowych przez postęp od pisma słownego do pisma zgłoskowego, a od tego do gloskowego, czyli właściwie abecadłowego.

Gdy cechy piśmienne wyrażały słowa, łatwo mogło przychodzić na myśl dowcipnym, szukać w tych samych słowowych wyrazach pomocy, ażeby te jako zbyt liczne i mordujące pamięć człowieka, jeszcze do mniejszej liczby ograniczyć i tym sposobem ułatwić pisanie.

Zdarzały się też szczęśliwe genjusze, jakie czasem opatrność obdarzyła człowieka przez udoskonalenie swych myśli. Lecz między usiłującymi czynić rozbiór języka, byli tacy, co natrafiwszy na sylaby czyli zgłoski, mieli się za do-

skonałych ze swego odkrycia i nie domyślili się dalej postąpić śmiaiej.

Znajdując w licznych słowach te same zgłoski powtarzane, ograniczyli liczbę cech do wyrażania zgłosek, których jakkolwiek jeszcze zatrudniające znaleźli pismem daleko krótszem i zręczniejszem, niż pismo całosłowe i utworzyli pismo sylabiczne czyli zgłoskowe.

W tym powtórnym stopniu cechowego pisma można już było po części oddać nagięcia głosu ludzkiego, czego nie podobna było dokazać w poprzedzającym. Można było nawet, miawszy wyrachowane zgłoski, naznaczać im cechy dowolne, bynajmniej nie pochodzące z obrazów rzeczy prawdziwych, lub ich gość i mogące stanowić pismo głosowe nie wspólnego z rzeczowem nie mające.

Możnaby się domyślać, że w pierwsiastkach zarzucania hieroglifów ściągłych, narody azyatyckie, wyjąwszy tylko Chińczyków, którzy się statecznie przy-

tylko tyleż szczęśliwców mogłoby te marki posiadać, reszta zbieraczy, których jest kilka milionów, musieliby wiecznie w swych zbiorach miejsca niezapełnione mieć, gdyż te marki absolutnie nie są do nabycia, gdyż takowych więcej nie ma, aby jednak temu zapobiedz, postarano się o nowodruki tych marek, a które na tych samych płytach co pierwotne sporządzone zostały, i wypadły znakomicie, sztuka takowych kosztuje tylko parę lub kikanasie centów, zatem każdy takową nabyć może, i ta zagadka w jaki sposób by wolne miejsca zapełnić można, rozwiązana została.

Pytam się teraz, cóż widzi kto w tem złego, że po zbiorach znachodzą się nowodruki, jeżeli kiedyś zbieraczowi natrafi się nabyć oryginał, to niezawodnie usunie natenczas nowodruk, i zastąpi takowy marką prawdziwą.

Również i handlarzom niemożna brać za złe, że sprzedają nowodruki, a lepiej mieć nowodruki niżeli fałszywe marki lub fascimile, których setkami po albumach napotkać można.

Przed niewielu laty, gdy zobaczono w albumie markę z przedrukiem (Spe-

cimen) albo (Cancelled) to mówiono, że takowa nienależy do albumu, dziś są te marki a szczególnie angielskie Specimen droższe jak używana marka, gdyż takowe są nietylko oryginałami, ale są czystsze i rysunek daje się dokładniej widzieć jak u używanych marek.

Katalog angielskich marek wydany przez Hilkesa i Kirkpatricka & Comp., poświęca dla Specimen marek osobną rubrykę. Owo przyjdzie jeszcze czas, gdzie i nowodruki doczekają się lepszej doli.

Powinniśmy się starać fałszywe marki i fascimile ze zbiorów wykorzenieć, ale nowodrukum dajmy spokój. Byłoby tyłka pożądanem, aby nowodruki, jako takowe znaczone były i to tak w zbiorach jak i w handlu, w jaki sposób to ma być uwidocznione jest obojętnem, najlepiej byłoby to na marce uskutecznić.

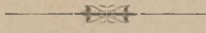
Rozróżnianie oryginału od nowodruku, potrzebuje ogromnej praktyki, a takową tylko przez czytanie dzieł o nowodrukach i przez ciągłe badania nabyć można, zatem trzeba koniecznie bardzo wiele czytać.

swych cechach słowowych pozostali, a zwłaszcza narody oznaczone u starożytnych Assyryjczyków, czyli Syryjczyków, używały takowego pisma zgłoskowego, czego ślad dostrzega w danem podaniu, przywłaszczającym wynalazek pisma cechowego Syryjczykom, a odmienienie i wydoskonalenie Fenicyanom.

Cokolwiek bądź, bardzo mało narodów chwyciło się pisma zgłoskowego. Mają takowe pismo od niepamiętnych czasów Siamczykowie. Takież pismo przyjęte jest od Etyopów i od niektórych innych narodów Indyj wschodnich. Ten zapewne był ostatni krok ku pismu abecadłowemu, czyli doskonałemu zgłoskowemu i można przypuścić — szczęśliwszy i prostszy krok do abecadła od pisma rzeczogłosowego; gdyż doświadczenie codzienne uczy, że w każdym niemal wynalazku ważnym zaczyna się pospolicie od rzeczy najtrudniejszych. Ale jak wielkiego i jak bystrego potrze-

ba było geniuszu, któryby był jeszcze jeden krok uczynił! Pismo zgłoskowe jeszcze nie mogło być przystosowane do wydania na oko nieskończonych różnie brzmień, które się wydają na ucho nie tylko w językach ogładzonych, ale nawet w najchropawszych gadaninach. Trzeba było któryby się był zastanowił nad składem brzmień mowy i nad naczyniami głosu ludzkiego; któryby był doświadczył, ile współczynią do wybijania słów: płuca, gardło, podniebienie, język, zęby, wargi, tudzież ich nerwy i muszkuły; któryby był rozczłonkował niejako ich nakłony i uderzenia, był owe brzmienia wydające się zrazu nieskończonemi, umiał odnieść do najmniejszej liczby pierwiastków i obmyślił stosowne znaki, co by mogło nieskończenie jednoczyć, by wyrażały myśli tak silnie, jak same brzmienia głosowe, nie mając nawet żadnego podobieństwa z rzeczami, jak sama mowa. (U. d. n.).

Jedną wielką radę stanowi ta okoliczność, że bardzo wiele nowodruków jest częściowo fałszywie a częściowo przez grzeczność ostępowanych, a ponieważ takowe, jako nowodruki nigdy na cele pocztowe używane niebyły, zatem i nigdy ostępowane być niemogły. Nic dziwnego, że początkujący, lub nieświadomy zbieracz widząc ostępowaną markę, nie ma pojęcia, że takowa jest nowodrukiem. Byłoby bardzo pożądanem aby handlarze takowe marki wcale nie sprzedawali, a w ogóle nowodruki koniecznie jako takowe znaczyli.

Fałszywe ostępowanie starowłoskich marek.

(Włoski Krippner).

Od pewnego czasu zaczęły się zjawiać po wszystkich kątach używane marki starowłoskich państw i to nie tylko na wycinkach listowych lecz i na całych listach (kopertach) w tak znacznej ilości, iż trzeba było przypuścić, że znaleziono wielkie gniazdo z markami Modeny. Wkrótce je-

dnakże wzbudziły w tak znacznej ilości sprzedawane marki wyższych wartości podejrzanie i mimo to, że kilku znawców uznało te marki za dobre, przecież się w końcu wykazało, że to jest produkt rafinowanego oszusta, który podług tego samego szablonu swe rzemiosło prowadzi jak swego czasu Krippner markami staroniemieckich państw.

Fałszerzem ma być niejaki Rud. Hensel, będący w służbie firmy Diaro Balbi Genua; firma ta podobno brała nawet udział w tem fałszerstwie.

Poniżej podajemy kilka takich fałszerstw w reprodukcji list z czterema markami prowizorycznego rządu Neapolu (Obojba Syeylii).

- 5 c. czerwono fioletowa.
- 10 c. pomarańczowa.
- 20 c. żółta.
- 50 c. stalowo niebieska.

Podług p. Dr. Diena-Modena*), wszy-

*) *Emilio Modena. I francobolli del ducato di Modena e delle provincie Modenesi*, które to dzieło bardzo obszernie opracowane na 226 str. i VII tablicach, przestał naszej redakcyi w zamian za drugi rocznik „Polskiego Filatelisty“.

Via Inghilterra

Signor Stefano Berlingeri

**PIROSCAFI
POSTALI
FRANCESI**

Gibraltar

stkie te ostemplowane są fałszywe.

Użyto do ostemplowania marek:

1) czarna okrągła pieczęć miejsca nadania listu

PARTENZA DA NAPOLI / 12 LUG / 1862.

2) owalna czerwona pieczęć.

REGISTERED / M / JY 62 / LONDON.

(Przed nazwą miesiąca znajduje się na liście mała wypalona plamka, która datę [może nie bez przyczyny] zniszczyła).

3) mała czarna okrągła pieczęć.

GIBRALTAR / A / JY 27 / 62.

4) trójwierszowa czerwona pieczęć tczoukowa

PIRASCAFI / POSTALI FRANCESI

(przez francuski parowiec).

Na odwrotnej stronie: okrągła czarna miejscowa pieczęć: R MARSEILLE pomiędzy dwoma współśrodkowymi kołami 16 / JUL / 62 / w środku, zaś podspodem nieczytelna liczba.

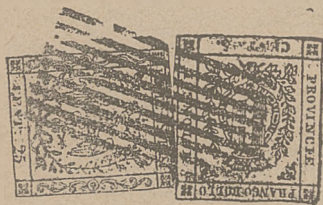
Zestawienie tego wzoru fałszerstwa pieczęć poniżej uwidocznionem i żądano za tenże egzemplarz drobnostkę 90 franków (42 zlr.) gdy rzeczywista wartość marek tych wynosi zaledwie 6 zlr.

Drugi list (czyli koperta) ma następujące marki i pieczęcie:

Modena I-sza emisya 25 c. II-ga emisya 5 c.

Podczas gdy marki ostemplowane dwięcioliniową pieczęcią, znajduje się na liście okrągła pieczęć z datą:

MODENA / 26 / SET / 1859 /.

Taż na ostatku ostatku opisana pieczęć znachodzi się fałszywa bardzo często

na markach wyższych wartości jako to po 80 c. i 1 Lira. Ażeby sprawę tę zrobić wiarygodniejszą umieszczone na przedniej stronie czarną fałszywą pieczęć P. D. podczas gdy na odwrotnej stronie znajduje się na dobietek fałszywa okrągła miejscowa pieczęć:

GENEVA / 30 / SET / 59 / 7 M.

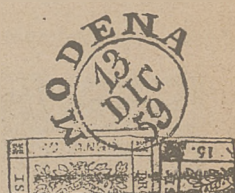
Trzeci list ma dla odmiany, Modene II emisję 40 c. sześcioliniową pieczęć, zaś obok tegoż wielka pieczęć:

MASCA CARRARA / 2 / FEBR / 60.

Na odwrotnej stronie w okrągłej pieczęci z przyczepioną u dołu wstęgą:

14 / DIC / 1859 / LIVORNO co nam dowodzi, że kwestyą zrozumiano doskonale, chociaż powątpiewać należy czy też pieczęć używaną była do oznaczenia daty przybycia listu.

Czwarty list zaopatrzony jest dwoma markami Modeny I-szej emisji na 5 i 15 c. ostemplowanemi wyżej wspomnianą 6-cio liniową pieczęcią, zaś mniejszym odcinkiem koła na markach, szczególnie na markach II-giej emisji po 40 i 80 c. mianowicie w brudno niebiesko-zielonym kolorze.

Tenże list ma na drugiej stronie wyż opisaną pieczęć „Livorno“

Tem jednakże nie wyczerpaliśmy spisu wszystkich fałszywych ostemplowań.

Między innymi znaleźliśmy fałszywie ostemplowane *Włochy* i *Sardynia* 3 Liry. *Państwo kościelne* wyższe wartości i ostatnie wydania t. j. na glansownym papie-

rze, *Romagna* z pieczęcią kratkową i miejscową, *Parma* nawet przedrukowane marki I-szej i II-giej emisji jakoteż gazetówki.

Li tylko marki *Toskany* z którychli nie ma żadnych zapasów nie zaopatrzone naszymi ostemplowaniami.

W każdym razie rzadzimy zbieraczom naszym znaczków pocztowych, kupować z jak największą ostrożnością i w pewnych firmach.

A. E. Glusewald.

O zakładaniu zbiorów.

Jednym z głównych powodów, dlaczego ogromna ilość zbierających marki, po roku lub dłuższym nieco czasie, ostyga zupełnie w pierwotnym zapale i pomnaża ilość zniechęconych dezertów, jest ten, że rozpoczynając zbieranie nie obliczyli się należycie z siłami i nie ułożyli sobie należytego planu dla swoich zbiorów.

Idealem każdego filatelisty było i będzie, posiadać wszystko co dotychczas wydano, to jest marki, koperty, karty korespondencyjne, opaski i t. p. ze wszystkich państw, pięciu części świata. Wystarczy jednak, pobieżne przerzucenie, jednego z licznych katalogów, by ideał ten, uznać za niemożliwy do osiągnięcia i niewykonalny.

Sama Europa posiada obecnie około 3500 odmiennych egzemplarzy marek, nie licząc kopert, kart itp.

Konieczność ograniczenia lub podziału nowo zakładanych zbiorów, jest tak jasną, iż sędzę, że wszelkie dowodzenia byłyby tu zupełnie zbyteczne, idzie jednak głównie o to, w jakim kierunku ograniczenia te zastosować, bez uszczerbku dla wiedzy, studjów i zadowolenia zbierającego.

Wydawcy albumów już w pierwszych czasach zbierania ustanowili pewien podział, a mianowicie dla początkujących i postępowych zbieraczy.

Pierwsze jak przeznaczone na za-

bawkę dla starszych dzieci, usuwają się od wszelkiej krytyki.

Liczne i szeroko rozpowszechnione albumy dla postępowych zbieraczy, posiadają rzeczywiście bardzo wiele postępowych zewnętrznych zalet j. np. wspaniałą oprawę, złożone brzegi, piękną kłamrę, lecz wewnątrz nie zawierają nawet tak wybitnych odmian marek, jak cienki i gruby papier, drobne i szerokie ząbkowanie, barwne i bezbarwne radłowanie, najważniejsze odcienia barw znaków wodnych i różnice tychże i t. p.

Wezmę tu jako przykład Austryę. Z r. 1850 wyliczonych jest marek 5 podczas gdy takowych jest 13.

Z r. 1858 6 zamiast 7; z roku 1863 5 zamiast 10 i t. d.

Przy Bawaryi nie uwzględniono różnic znaku wodnego, pomimo, że to są cztery osobne edycje.

Zbierający w ten sposób, przychodzi po bardzo krótkim czasie do dwóch smutnych rezultatów.

Po pierwsze, widzi, że na skompletowanie, tak bardzo skromnie ułożonego albumu, nie wystarczy ani życia ani funduszy.

Powtórze, że zbiór taki, nie może być traktowany na serio, przez myślących filatelistów i uważany być musi za mniej, lub więcej kosztowną sportową zabawkę, nie mającej najmniejszej pretensji do zbioru z wiedzą i umiejętnością prowadzonego.

Zbierający jeśli w czas jeszcze spostrzeże swą pomyłkę, to małą przynajmniej stratą okupi doświadczenie, jeśli zaś to nastąpi tak późno, że cofnięcie się i przejście na właściwe pole, za wiele wymaga siły woli i wytrwałości, następuje zwykle zniechęcenie i pozbycie się zbioru za jaką bądź cenę.

Przerzucenie się z takiego „postępowego“ zbieracza na prawdziwego, pociąga za sobą bardzo znaczne, a często i niepowetowane straty. Zbierający trzymając się ściśle swego albumu, zalepia mechanicznie puste pola, nie badając głębiej posiadanych marek i często bardzo odrzuca mnóstwo egzemplarzy, jako duplikaty, pomimo że takowe różnią się od posiadanych ząbkowaniem, wodnym

znakiem i t. p. i te same odrzucone egzemplarze skupuje później za drogie pieniądze, gdy nabędzie należytej wiedzy.

Nadto albumy te, po krótkim czasie są bezużyteczne, a ustawiczne dodatki i nowe wydania narażają zbierających do regularnego ustawicznego wydatku po kilka złr., które wydane na marki, przyczyniałyby się do zwrotu zbioru, a tak przyczyniają się tylko do niszczenia marek,

Nic tak nie psuje marek, jak ustawiczne odrywanie i przenoszenie szczególnie, jeśli przyklepanie, co się najczęściej zdarza, jest nieumiejętnie urzędzone.

Dr. Moschkau w jednej ze swoich prac nadmienia, że największą przyjemnością dla każdego filatelisty, jest przenoszenie marek ze starego do nowego wydania albumu. Śmiałym bardzo wątpić o tej wielkiej przyjemności, lecz napewne mogę twierdzić, że dla marek operacja ta jest zawsze bardzo szkodliwa.

A. Aulich.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Rozmaitości.

Wystawy Filatelistyczne. Gravenhage (Holandia, odbędzie się wystawa r. b. od 16 do 23 Lipca. Genewie odbędzie wszechświatowa wystawa r. b. od 8 do 23 Sierpnia. Jako Jury wybrani są p. p. De Reuterskjöld, Ouchy — J. Bernichon, Paryż — M. P. Castle Brighton — Dr. E. Diena, Modena — Eder Blaul, Saint Gall — J. Joerin Suter. Bäle — E. Stock Berlin. 8-my zjazd Filatelistów niemieckich odbędzie się w Kolonii (Köln) w Czerwcu 20, 21, 22, 23. b. r.

Marki Abysyńskie. Czytamy w J. B. J. wiadomość z Berna, że król Menelik odniósł się do rządu Szwajcarskiego, że przystępuje do związku pocztowego wszechświatowego. Rząd włoski zaprotestował przeciw temu z powodu, że Abysynia należy pod protektorat Włoch, przeto należy się jej dyplomacye wprost

odnieść, rzecz jeszcze została w toku (przeto marki są tylko miejscowe pomimo to, wyszły też nowe to są powiątkowe).

Rok 1896 Sprzyja filatelistom! Początek zrobił: Max Alister w Filadelfii kupił zbiór Stanów Zjednoczonych za 18.000 dolarów (45000 złr.).

Wiktor Robert w Paryżu kupił zbiór marek samych nieużywanych od hrabiego Primoli siostrzeńca księżnej Bonaparte za 200.000 franków (95.600 złr.) zbiór zawierał 60 tomów.

V. Brother Bombay sprzedał komplet. Afganistanów oraz 749 sztuk państw Indyjskich za 10.000 Rупpi (12.000 złr.)

Stanley Gibbons, Londym kupił zbiór marek samych państw niemieckich za 120.000 marek (72000 złr.).

Gaston Favre, Mütcheson sprzedał swój zbiór za 110.000 marek (66.000 złr.) kupił J. Bernichon w Paryżu.

Drugi zbiór kupił J. Bernichon od L. Lewity z Odesy za 70.000 franków (33.460 złr.) Zbiór ten mieliśmy zastrzyt oglądać, zawierał kompletną Europę.

(Przed dwoma latmi będąc w Krakowie pan Lewita pokazał nam swój zbiór kompletnej Europy przecz jednej marki, która mu brakowała to jest Moldawa 81 Porale za którą to ofiarował w swym czasie 3.000 rubli (3.855 złr.) jak się dowiadujemy sprzedając swój zbiór posiadał tę markę.)

Czytamy w Gazecie polskiej, „pewien Paryżanin znalazł w kopercie między starami listami cztery marki pocztowe przedstawiające wartość 8.500 fr. Są to marki wyspy św. Maurycego pierwszej emisji“. (Według nas to te marki nie 8.500 fr. są warte lecz najmniej 40.000 fr. Przyp. Red.)

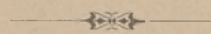
Ten sam dziennik podaje: Pięćset fst. zapłacono w Londynie za nieużywany egzemplarz marki pocztowej Przyładka Dobrej Nadziei; był t. zw. drzeworyt, czerwony 4 pensowy. (Według nas redakcyja nie poinformowała się lepiej gdyż ta suma jest za wysoką. O tem nam wiadomo, że na aukcyi kupiono za 50 fst. (600 złr.), a nie 500 fst. (6.000 złr.) Przyp. Red.)

Zagadka: Przywieziono z Paryża

8,000.000 marek pocztowych pamiątkowych, które będą puszczone w kurs z dniem pierwszym igrzysk olimpijskich, Dowiadujemy się, że towarzystwo amatorów marek pocztowych z Berlina udało się z żądaniem do rządu greckiego, prosząc, by im udzielić prawo zakupu na marek na wartość 200.000 drachm. Ministerjum odmówiło tej spekulacji.

Z. Mineyko. Kor. z Aten.

Jaka szkoda, że pan Mineyko nie postarał się w ministerstwie greckiem, o wiadomość, w jakim celu marki te wydane będą — jeśli nie na sprzedaż i spekulację. Dotychczas bowiem ogólnie było wiadomem, że tylko w celu spekulacyjnym — wyrachowanym na kieszenie filatelistów — co spowodowało, że bardzo wiele towarzystw i zbieraczy stanowczo postanowiło, nie uznać tych marek, za kwalifikujące się do zbiorów i zupełnie takowych nie kupować. Być więc może, że wobec spodziewanego fiasca (jak Portugalia) zamiast na sprzedaż i spekulację, będą używane te marki jako bezpłatne plasterki — na guzy oberwane przy igrzyskach olimpijskich.

NOWOŚCI.

Upraszamy P. T. Czytelników o łaskawe nadsyłanie nowo wydanych znaczków pocztowych pojedynczo z każdej; poniesione wydatki z wdzięcznością zwracamy.

Ekwador.

Marki podobne jak z roku 1881, tylko inne obramienie oraz podany rok na marce 1896, w obramieniu napis „CORREOS del EQUADOR“, ząbkowane.

- Un 1 Centavo zielona
- Dos 2 Centavos niebieska
- Cinco 10 „ brązowa
- Veinte 20 „ pomarańczowa
- Cincuenta 50 jasno-niebieska
- Un 1 Sucre jasno-brązowa
- Dos 2 „ fiołkowa.

Marki urzędowe: w tym samym porządku, tylko wszystkie w kolorze oliw-

kowo-zielonym, na nich przedruk czerwony „FRANQUEO OFICIAL“.

Marki powiątkowe: typ nowy, w środku liczba wartości, u dołu w obramieniu napis „Franquen Deficin“ ząbkowane wszystkie niebiesko-zielone t. j. 1, 2, 5, 10, 50, 100 Centavos.

Koperta 5 Centavos niebieska.

Falkland.

Marki: jak z roku 1878, wyszły trzy nowe wartości, ząb., z. w. korona CA.

- Two 2 pence fiołkowa
- Nine 9 „ pomarańczowa
- One 1 Shilling jasno-brązowa.

Fidji.

Karta korespondencyjna: typ marki z roku 1893. 1½ penny ciemno-oliwkowo-zielona.

Filipiny.

Marki: tamsam typ, co obecnie kursujące, tylko zmiana koloru.

- 1/8 de Centavo stalowo-niebieska
- 1 M. de peso niebieska
- 2 „ brązowa
- 5 „ niebiesko-zielona
- 1 C. de peso zielona
- 2 „ brązowa
- 5 „ fiołkowo-brązowa
- 6 „ pąsowa
- 8 „ czerwono-brązowa
- 10 „ pąsowo-brązowa
- 15 „ zielono-niebieska
- 20 „ pomarańczowa.

Karta korespondencyjna

- 2 C. de peso niebieska
- 5 „ popielata.

Grecya.

Marki jubileuszowe, igrzysk olimpijskich, wykonane w Paryżu, lecz są litografie, kol., d., pap., białe, ząbkowane. Na 1, 2, 5, 10 Lepta wielkość zwykła t. j. 20×24 m/m, na 25 L.; 1 i 10 Drachmen wielkość 40×24 m/m podłużnie na 20 L., 2 i 5 D., wielkość 40×24 m/m prostopadłe przedstawiają różne ryciny:

- 1 L. żółto-brązowa (Atleci)
- 2 „ różowa „
- 5 „ lita (Silacz)
- 10 „ popielata (Silacz)
- 20 „ czerw.-brązowa (Urna z Minerwą)
- 25 „ czerwona (Qadriga grecka)

- 40 „ fiolkowa (Urna z Minerwą)
 1 D. jasno-niebieska (Stadium ateńskie)
 2 „ pop.-brązowa (Hermes Praxiteles)
 4 „ zielona (Nike Paionios)
 10 „ brązowa (Akropolis w Atenach).

Honduras.

Marki: nowy typ t. j. portret prezydenta, litografia, ząbkowane.

- 1 Centavo ciemno-niebieska
 2 Centavos żółto-brązowa
 2 „ czerw.-fiolkowa
 10 „ czerwona
 20 „ zielona
 30 „ niebieska
 50 „ pąsowa
 1 Peso brązowa.

Niemcy.

Marki: poczty niemieckiej, wschodnich Indiach w Afryce, na markach kursujących niemieckich 10 przedruk Deutsch Ostafrika t. j. liczba i Pesa, w trzech wierszach skośnie:

- 2 Pesa na 3 Pfenig brązowej
 3 „ 5 „ zielonej
 5 „ 10 „ czerwonej
 10 „ 20 „ niebieskiej
 25 „ 50 „ czerw.-brązowej

Karty korespondencyjne:

- 3 pesas na 5 Pfenigowej karcie
 5 „ 10 „ „
 także są i z odpowiedzią.

Nikaragua.

Marki: nowy typ, w środku mapa, w prawym górnym rogu 5 pagórków, na nich czapka frygilijska i rok 1896, ząbkowane.

- 1 centavo lila
 2 centavos zielona
 5 „ różowa
 10 „ niebieska
 20 „ brązowa
 50 „ popielato-niebieska
 1 „ ciemno-popielata (stalowy)
 2 „ czerwono-brązowa
 5 „ niebieska.

Marki urzędowe: w tym samym porządku, tylko przedruk w owalu FRANQUE OFICIAL czerwony. Marki powziętkowe: nowy typ t. j. liczba wartości w środku, tylko od 1 do 50 Centavos, wszystkie są w kolorze pomarańczowym, ząbkowane.

Peru.

Marki: nowy typ z portretami, format większy, ząbkowane.

- 1 Cent. błękitna (Manco Capae)
 2 „ niebieska „
 5 „ czarno-niebieska (Pizaro)
 10 „ żółta „
 20 „ pomarańczowa „
 50 „ pąsowa (La Mar)
 1 Sol pomarańczowa „
 2 „ czerwono-fiolkowa „

- Koperty: 5 C. błękitna (Pizaro)
 10 „ żółta „
 20 „ pomarańczowa „

- Opaski: 1 „ błękitna (Manco Capae)
 5 „ niebieska (Pizaro).

Portoryko.

Marki: tensam typ, zmiana koloru.

- 1 C. de peso pąsowa
 2 „ „ „ czerwono-brązowa
 3 „ „ „ błękitna
 4 „ „ „ brązowa
 20 „ „ „ oliwkowo-popielata
 40 „ „ „ czerwono-szamowa

Portugalia.

Karta korespondencyjna, typ marki obecnej 10 Reis zielona.

Rumunia.

Marki poczty lewantijskiej na markach kursujących jest przedruk, właściwie pieczęć okrągła, u góry nad randem napis po turecku „Romania vapularina maksuss dur“ (ważne tylko dla parowców rumuńskich) w środku napis POSTA ROMANA u dołu COSPOLI w środku data. Przedruk właściwy jest u dołu czarny, podawane mylnie są te pieczęcie jako przedruk, lecz to jest tylko stampila poczty rumuńskiej w Tureyi j. n.

- 10 para na 5 bani niebieskiej
 20 „ „ 10 „ zielonej
 1 piastre na 25 bani fiolkowej.

Karta korespondencyjna

- 20 para na 10 bani różowej.

Salwador.

Marki drugiego wydania w 1896 r. podobny typ jak z r. 1894 tylko statua zwrócona na lewo, ząbkowane.

- 1 centavo ciemno niebieska
 2 centavos „ brązowa
 3 „ „ zielona.

**1-szy polski Klub Filatelistów
w Krakowie.**

Protokół posiedzenia wydziału z d. 22 kwietnia 1896. Początek o godzinie 1¹/₂ 9 wieczorem.

Obecni: pp. Wl. Ślätowski, J. Drak, S. Gessner, M. M. Urbański, J. Hechter i dwóch gości.

P. Urbański przedstawił na członków pp. J. Kurczyńskiego z Warszawy (15), K. Zielińskiego z Wasylówki, p. Tywrów, których przyjęto i wpisano na listę członków. Następnie wydział przyjął do wiadomości zmianę adresu p. Baurertza, mieszkającego obecnie w Winterthur, Kanton Zurych.

Wiceprezes p. Drak wniósł projekt, ażeby celem rozwinięcia naszego klubu rozesłać do wszystkich znanych polskich filatelistów zaproszenie do przystąpienia do towarzystwa, gdyż dotychczasowa zbyt mała liczba członków stoi na przeszkodzie rozwinięcia klubu.

Prezes p. Ślätowski mówił również na ten temat i zaznaczył, że mimo wszelkich i najgorętszych chęci projekt zjednoczenia wszystkich polskich zbieraczy upada, a wszelkie zabiegi celem rozwinięcia klubu, z powodu braku członków, na nic się nie zdają.

Sekretarz p. Gessner stawił na przykład kluby zagraniczne Drezdeński, liczy 2000 członków, jakoteż Frankfurcki, mający ich 500. Do tych klubów należą zbieracze znaczków ze wszystkich części świata. Stowarzyszeń filatelistycznych istnieje w samych Niemczech około 300, nie licząc już klubów w innych krajach, a jeden polski utrzymać się nie może.

Skarbnik p. Urbański chętnie się przychylił do wniosku, stawionego przez wiceprezesa i ofiarował bezpłatnie w piśmie swem miejsce na półtory stronicy, na wyżej wspomnianą odezwę.

Następnie p. Drak zaproponował, żeby członkowie składali jednorazowo lub też miesięcznie znacznieszą kwotę na fundusz klubowy, czyli subwencję, które w wkładki możnaby w miarę rozwinięcia klubu każdemu wkładającemu zwrócić.

Miesięcznie zobowiązali się płacić po 1 złr. pp.: Drak, Urbański i Ślätowski, a p. Gessner złożył jednorazowo 1 złr.

Odezwę do polskich filatelistów, którą, odczytał p. Drak, przyjęto jednogłośnie.

REBUS.

Za trafne rozwiązanie przeznaczają Redakcyja 10 premij, każda po 6 sztuk wartości poczt. wartości według Senfa katalogu 1 Markę, 60 cent. 40 kop.

Rozwiązania należy przesłać najdalej do 26 maja i w listach kartkowych z listą R.

Rozwiązanie szarady w Nrze 3-cim.

5 Złr., 10 Złr., 50 Złr.,
100 Złr.

razem

PRIMA APRILIS.

Dołączamy każdemu któren nie odgadł szarady 165 złr. w papierach, otrzymują tylko prenumeratory i członkowie Klubu Filatelistów.

Do dzisiejszego Nru dołączamy 3 premie to jest do Nru 3-go, 4-go i 5-go marki, dla nie filatelistów 3 fotodruki światowe.

Brazylia

Portoryko

Luxemburg

ADRESY

Polskich Filatelistów.

M. M. Urbański, *Kraków*.
Władysław A. Bielecki,
Bukarest, Strada Ionel 60.
Zygmunt Regulski, *Warszawa*
Krakowskie przed-
mieście 64.

Władysław Kazimierz
Rittendorff, *Warszawa*,
Graniczna 11.

C. Wilanowski, *Warszawa*,
Nowy Świat 7.

Henryk Moscicki, *Białystok*,
Gub. Grodzieńska.

Józef Hechter, *Kraków*
Dworzec.

S. Singer, *Paryż*, rue
Hateaudun 58.

Władysław Hałatkiewicz,
Kraków, Loretańska 8.

Obcych Filatelistów.

Alfred Nabe, *Prag*, Hi-
bernergasse 8.

C. H. Mekeel, *St. Louis*,
M. Station C, U. S. A.

Ernst Heitman, *Leipzig*.
Gebrüder Senf, *Leipzig*.

Leon Brummer, *München*,
Sendlingerthorplatz 6.

Arthur Maury, *Paris*, 6
Boulevard Montmartre.

A. E. Glassewald, *Gösmnitz*,
S. Altbg.

Cena ogłoszenia adresu za
1 raz od wiersza 6 ct., 5
kop., 10 fenig.

Preis für die Adresse eine
Zeile 6 kr., 5 kop., 10 fg.

Philatelistisches Börsenblatt.
Probenummer bittet gratis
und franco zu verlangen.
Geschäftsstelle des

Philatelistisches Börsenblattes
in **Kottbus** (Deutschland). (4)

Przedświt

dwutygodnik poświęcony
nauce,

literaturze i sztuce

wychodzi rok 4ty we **LWOWIE**.

Prenumerata

rocznie **3 Złr. 60 ct.**

Adres Redakcyi:

Lwów, Skarbkowska 27.

Dla p. p. Zbieraczy wyra-
biam **Monogramy, adresy**
i oryginalne podpisy oraz
wszelkie **pieczątki kauczukowe**

F. BARTEL

ul. Żytnia **34, Praga**
(Agent Briefmarkenbörser. 30 kr. 12 Nr.)

PRZEGLĄD

WSZECHPOLSKI

dwutygodnik polityczny
i społeczny

z dodatkiem ekonomicznym p. n.

Przewodnik Handlowo

Geograficzny,

oraz dodatkiem politycznym
w języku francuzkim

„*La correspondance Polonaise*“

Rocznie 12 koron,
15 Frs. — 3 Dolary.

Lwów, ul. Mochnackiego Nr. 12.

Tauschverbindungen

mit alle Sammlern in Bul-
garien, Serbien, Rumenien,
Türkei und Griechenland
erwünscht und gebe in
Tausch Postwertzeichen von
Dänemark, Norwegen und
Schleswig.

C. Christensen

Postbeamter

Varde Dänemark.

Za bezcen

koperty z markami

każda inna

10 sztuk	3 ct.	} bez Anality
20 " "	5 " "	
25 " "	8 " "	} bez Anality
30 " "	10 " "	
40 " "	15 " "	} bez Anality
50 " "	18 " "	
75 " "	10 " "	} bez Anality
100 " "	25 " "	
150 " "	50 " "	} bez Anality i prywatnych
200 " "	75 " "	
250 " "	1 złr.	} bez Anality i prywatnych
300 " "	2 " "	
400 " "	3 " "	} bez Anality i prywatnych
500 " "	5 " "	

Całości pocztowe

każda inna

20 sztuk	25 ct.
30 " "	50 " "
50 " "	1 złr.
100 " "	1 " 50 "

1.000 marek .	15 ct.
10.000 marek .	1 Złr.
100.000 marek .	6 Złr.
1.000 austryackich	15 ct.
1.000 niemieckich	15 ct.
1.000 rosyjskich .	45 ct.
1.000 rumuńskich	1.50 Złr.
1.000 bez austrij niemiec	25 ct.

do nabycia

w **Administracji.**

portu osobno.

I. ROCZNIK

„*Polskiego Filatelisty*“

z roku **1894**

ozdobiony 16-ma ilustracyami
za **2 Złr. 40 ct., 4 Mk., 2 Rs.**

II. ROCZNIK

z roku **1895**

ozdobiony 150 ilustracyami
1.50 Złr., 3 Mk., 1 Rs. 50 kop.
wraz z przesyłką poleconą.

!! Pieniądze naprzód !!